
РОЛЬ АГРАРНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ У ФОРМУВАННІ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

УДК 631:15:658

ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ОСВІТИ – НЕОБХІДНА УМОВА ПРИ ФОРМУВАННІ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Р. Б. Кухар, канд. фіз. -мат. наук, доцент

Н. Р. Мотько, канд. с-г наук, доцент

І. Р. Дудик, старший викладач

О. П. Токарчук, старший викладач

Львівський національний університет ветеринарної медицини
та біотехнологій імені С.З. Гжицького

Людство, опираючись на наукові досягнення, в процесі свого розвитку пройшло ряд етапів – промислова революція, науково-технічна революція, науково-технологічна революція, – і наблизилося до четвертого етапу – інформаційна революція, створюючи при цьому інформаційне суспільство.

В роботі досліджується проблема інформатизації освіти як необхідна умова формування інформаційного суспільства-суспільства майбутнього.

По своїй суті освіта – це накопичення інформації та практичного досвіду. В умовах інформаційної революції, коли об'єм науково-технічної інформації зростає по експоненті і прискорюється її моральне старіння, виключається, принцип «кінцевої освіти». Спеціаліст, як суб'єкт праці, через причинно-наслідкові зв'язки не тільки включений в систему «НТП-праця», але і повинен постійно підтримувати цю систему в стані рухомої рівноваги, що в умовах інформаційного динамізму неможливо без неперервного підвищення свого рівня знань як шляхом самоосвіти, професійного спілкування, так і організаційного підвищення кваліфікації, навчання.

Ключові слова: освіта, інформатизація, інформація, суспільство, технології, комунікації, економіка, менеджмент, інновація, ресурс, системність.

Постановка проблеми. Відомо, що впровадження інформаційних технологій (ІТ) у виробництво та побут вимагає, крім всього іншого, ще і психологічного забезпечення працівників, оскільки відчувається, що людина може опинитися самим

© Кухар Р. Б., Мотько Н. Р., Дудик І. Р., Токарчук О. П., 2014

слабким і ненадійним елементом у системі організаційного управління і тим самим звести нанівець всі зусилля по впровадженню ІТ. Щоб цього не допустити, необхідно, як першо-основа формування інформаційного суспільства, розв'язати складні питання навчання, виховання і адаптації широких мас спеціалістів, управлінців та виробничників до умов ІТ.

Матеріал і методи. Чим ширше втручається інформатика в життя суспільства, тим більша залежність її подальшого розвитку від економічних, політичних і культурних факторів. Тому вже сьогодні необхідно інтенсивно розширювати можливості в створенні відповідних форм освіти: мережі відповідних навчальних закладів усіх рівнів, розвитку їх наукового і технологічного забезпечення, підготовки викладачів. Виникають нові проблеми у виховній роботі, оскільки вимагається підвищення загальної інформаційної культури суспільства. Тому починати необхідно з використання комп'ютерних та програмованих ігор ще у дитячих садках.

Виклад основного матеріалу дослідження. В результаті соціального прогресу та бурхливого розвитку науки та техніки, починаючи з середини 20-го століття, роль інформації незмірно зросла. Міжнародна академія інформатизації, що має консультативний статус в Економічній та Соціальній радах ООН, щорічно 26-го листопада відзначає Всесвітній день інформації, маючи на меті вказати на всю важливість передачі інформації у сучасному суспільстві, згадують про «інформаційний вибух» – це лавиноподібне наростання маси різноманітної інформації у світі. В 1997-му році ООН прийняла програму розвитку людства, в якій вперше прозвучало поняття «цифрова нерівність» або «цифрова прірва». Проблема цифрової нерівності набула несподівано великого розголосу в світі як визнання цієї проблеми однією з глобальних загроз для держав і суспільства в інформаційну добу. Як стверджують філософи, «цифрова нерівність» – це дедалі глибша нерівність у доступі до соціальних, економічних, освітніх та інших можливостей внаслідок нерівного доступу до інформаційних компютерних технологій. Світове співтовариство напрацювало певні рецепти щодо подолання цифрової нерівності, що

відображено в ряді документів, починаючи від міжнародної «Окінавської хартії глобального інформаційного суспільства», Міністерської декларації «Розвиток співробітництва у двадцять першому столітті: роль інформаційних технологій у контексті глобальної економіки, що ґрунтується на знаннях» і закінчуючи документами численних експертних груп. У багатьох країнах прийнято документи найвищого рівня, якими визначається національна політика побудови інформаційного суспільства як основа ліквідації цифрової нерівності. Зокрема в Україні в 1998-у році були ухвалені закони «Про концепцію Національної програми інформатизації» та «Про Національну програму інформатизації».

За ініціативою ЮНЕСКО відбулися два Самміти з проблеми становлення та розвитку інформаційного суспільства, – Женева, грудень 2003 р. та Туніс, листопад 2005, – за участю керівників ведучих країн світу, органів ООН, представників ряду громадських організацій. В результаті була прийнята програма для інформаційного суспільства та його переходу до суспільства знань. Були вироблені основні принципи інформаційного суспільства, зокрема: свобода висловлювання думок, всезагальний доступ до інформації та знань, повага до культурного та мовного різноманіття, якісне навчання для всіх. При цьому було відзначено, що саме інформаційно-комунікаційні технології є потужним каталізатором розвитку інформаційного суспільства [2].

Національною академією наук України та Міністерством освіти і науки України створено «Міжнародний науково-навчальний центр інформаційних технологій та систем», який виступає як Національний координатор Міжурядової програми ЮНЕСКО «Інформація для всіх» /IFAP/. Ця програма має ключове фундаментальне значення в реалізації основних рішень та документів Всесвітнього Самміту, поскільки відіграє ключову роль в справі виконання мандата ЮНЕСКО сприяти принципам «отримання освіти», «вільному обміну думками та знаннями», «розвитку та розширенню зв'язків між народами».

Указом Президента України від 20.10.2005 р. №1497/2005 визначено, як один із пріоритетних напрямків державної

політики, розвиток в Україні інформаційного суспільства та впровадження нових інформаційних технологій у всі сфери суспільного життя, діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування. Відповідно з цим була розроблена та прийнята Державна програма «Інформаційні та комунікаційні технології в освіті та науці на 2006-2010 роки».

Аналіз вищезгаданих документів щодо становлення та розвитку інформаційного суспільства, його послідовного переходу до суспільства знань, ролі та місця інформаційно-комунікаційних технологій в цих процесах дозволяє стверджувати, що:

1) високоякісна освіта для всіх є магістральним напрямком розвитку інформаційного суспільства на сучасному етапі;

2) високоякісна освіта в інформаційному суспільстві-це неперервний процес, так як це обумовлюється необхідністю постійного оновлення досягнутого рівня освіти на основі нових знань. Це викликано, з однієї сторони, тим, що знання – інформація є головним інтелектуальним ресурсом в суспільстві знань, а з іншої, що об'єми та темпи накопичення знань в суспільстві знань неперервно та різко зростають.

Перспективи подальших досліджень. Створення в середині 20-го століття ЕОМ та їх поширення в різних видах людської діяльності надало поняттю «інформація» особливої актуальності і знайшло своє продовження в таких поняттях як «інформаційні технології», «інформаційні системи», «інформаційні комунікації». Формування інформаційного суспільства посприяло в свою чергу виділенню в загальній теорії управління наступних нових напрямів.

«Інформаційна економіка» – це економіка інформаційного виробництва, тобто це виробнича система у сполученні зі сферою споживання, де інформація є провідною продуктивною силою/засобом та предметом праці/, а також основним продуктом виробництва та предметом споживання. Виділення нової сфери діяльності-виробництво інформації – розглядають як четвертий етап суспільного поділу праці після скотарства, ремесел, торгівлі [2].

«Інформаційний менеджмент»:

- це інформаційне забезпечення управління, робота з інформацією, її комп'ютерна обробка, роль інформаційних технологій у підвищенні якості управлінських рішень;

- це здійснення на основі комплексного використання всіх видів інформації, наявних як на підприємстві, так і за його межами, ефективного управління;

- це інноваційна діяльність, орієнтована на постійний пошук нових, більш ефективних, способів організації інформаційної діяльності, забезпечення інформаційно-комунікаційних процесів.

«Інформаційно-комунікаційний менеджмент»:

- це система управління інформаційно-комунікаційною сферою суспільства на основі використання форм, методів та технологій правового, економічного, соціального, гуманітарного та політичного менеджменту та маркетингу;

- це здійснення інформаційного забезпечення всіх видів та форм менеджменту, оскільки основним ресурсом менеджменту є інформація, а основною технологією – комунікація [5].

Висновки. Системний підхід при дослідженні проблеми, який би враховував не тільки інформаційний аспект конкретного освітнього напрямку як відповідний підблок єдиного інформаційного простору, але і його забезпечення відповідними інформаційними технологіями, створюючи тим самим інформаційну систему цього напрямку, є необхідною умовою відповідності освітньої діяльності вимогам інформаційного суспільства.

Список використаних джерел:

1. Глушков В. М. Основи безбумажной технологии / В. М. Глушков. — М., 1982.
2. Інформаційні технології в біології та медицині : курс лекцій / В. І. Гриценко, А. Б. Котова, М. І. Вовк та ін. — К. : Наукова Думка, 2007. — 384 с.

*Р. Б. Кухар, Н. Р. Мотько, И. Р. Дудик, А. П. Токарчук. **Информатизация образования в информационном обществе – требование настоящего.***

Человечество, опираясь на научные достижения, в процессе своего развития прошло ряд этапов – промышленная революция, научно-техническая революция, научно-технологическая революция, – и приблизилось к четвертому этапу – информационная революция, создавая при этом информационное общество.

В работе исследуется проблема информатизации образования как необходимое условие формирования информационного общества-общества будущего.

По своей сути образование – это накопление информации и практического опыта. В условиях информационной революции, когда объем научно-технической информации возрастает по экспоненте и ускоряется ее моральное старение, исключается, принцип «конечной образования». Специалист, как субъект труда, через причинно-следственные связи не только включен в систему «НТП-труд», но и должен постоянно поддерживать эту систему в состоянии подвижного равновесия, что в условиях информационного динамизма невозможно без непрерывного повышения своего уровня знаний как путем самообразования, профессионального общения, так и организационного повышение квалификации, обучение.

Приводится определение таких новых направлений в общей теории управления как информационная экономика, информационный менеджмент, информационно-коммуникационный менеджмент, что должно найти свое отражение в образовательной деятельности студентов направлений «менеджмент» и «экономика».

R. Kuchar, N. Motko, I. Dudyk, A. Tokarchuk. **Informatization of Education in the Information Society – day requirement.**

Humanity, based on the scientific achievements in its development process took a number of steps – the industrial revolution, technological revolution, scientific-technological revolution – and approached the fourth stage – the information revolution, creating an information society.

We study the problem of information education as a necessary condition for the formation of the information society, the society of the future.

In essence, education – is the accumulation of information and experience. In terms of the information revolution, when the volume of scientific and technical information is growing exponentially and accelerates its obsolescence is eliminated, the principle of «the ultimate education». Specialist, as the subject of labor, through cause and effect relationships are not only included in the system «NTP-work», but is required to maintain the system in a state of dynamic equilibrium, in terms of information dynamism impossible without continuous increase their knowledge both through self-education, professional communication, and organizational training, training.

Driven definition of new directions in control theory as general information economy, information management, information and communication management, which should be reflected in the education of students areas of «management» and «economy».